

ARC 2 juni 2018

wijze de ongelijkheid tussen landen en mensen zien. Het schept een hiërarchie en leidt tot onterechte superioriteitsgevoelens. Het is daarom belangrijk om ons te blijven beseffen dat het hebben van een bepaalde nationaliteit geen verdienste is maar berust op geluk. Het systeem is inherent oneerlijk, maar als nationaliteit een beloning wordt, doen we alsof dat terecht is en werken we aan de verdieping van onrechtvaardigheid.

Isadora Dullaert Amsterdam

DAKLOZENBELEID

Recht op opvang

Het Amsterdamse coalitieakkoord van GroenLinks, D66, PvdA en SP pakt op z'n zachtst gezegd zeer teleurstellend uit voor dak- en thuislozen. Dit terwijl er in 2017 een helder rapport van de Amsterdamse Rekenkamer is verschenen, waarin de vloer werd aangeveegd met het daklozenbeleid van de stad. De hulp aan de allerarmsten deugde van geen kanten.

Je zou denken dat men zich op het stadhuis is rot geschrokken van het rapport, maar de verantwoordelijke wethouder deed het af met woorden in de trant van 'wij doen het beter dan Den Haag'. De verwachting was dat het nieuwe college het rapport van de Rekenkamer meer dan zou omarmen, maar in het coalitieakkoord lijken de daklozen een vergeten groep. De praktijk in Amsterdam is dat de meerderheid van de daklozen die bij de gemeente aanklopt, met lege handen wordt weggestuurd. Wie wel

wordt toegelaten tot de opvang, komt op een wachtlijst te staan. Er is te weinig doorstroom, waardoor mensen veel te lang in de opvang blijven. Ondertussen heeft de dakloze geen eigen plek, geen werk en een te lage uitkering. Kortom, een uitzichtloos bestaan.

De wachtlijst voor een sociale huurwoning in Amsterdam bedraagt meer dan vijftien jaar. Maar het wordt de dakloze kwalijk genomen dat hij geen onderdak heeft. Terwijl de gemeente voor voldoende betaalbare huizen moet zorgen. Het recht op opvang en adequate huisvesting is als grondrecht neergelegd in internationale verdragen. Nederland heeft zich aan die verdragen gebonden. Het recht op opvang is nationaal geregeld in de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015. Daklozen hebben dus wel recht op opvang, maar krijgen het niet. Is het geldgebrek of is er sprake van bestuurlijke onverschilligheid? Ook in andere steden is het daklozenbeleid ondermaats, zoals de rapporten van de diverse Rekenkamers laten zien. Wij roepen de rijksoverheid dan ook op om in te grijpen.

Jenny Boer en Caroline de Groot, cliëntondersteuners voor dak- en thuislozen, Amsterdam.

”

Dakloze heeft een uitzichtloos bestaan